

За да може музиката да произведе ефектъ, или за да може да си въздействувате съ нея, тръбва да имате два противоположни тона по сила. Запримъръ, ако вземете два тихи тона или изсвирите два пасажа съ еднакви по сила тонове, (Учителятъ взима на цигулката два еднакво силни тона) тъ нъма да произведатъ никакъвъ ефектъ върху васъ, върху ухото ви. (Учителятъ свири една мелодия; при която взима два тона съ противоположни сили). При изсвирването на два противоположни тона се забълъзва една дълбочина, която не може да се изрази на цигулката. Това е законъ на контрастите въ музиката. И въ музиката, и навсъкждъ тръбва да има силни контрасти, за да си въздействувате. Ако въ единъ моментъ въ живота ви, запримъръ, вие сте тихи и добри, това сѫ тихите тонове. А нѣкой пътъ, въ нѣкои моменти отъ живота ви, вие сте гнѣвни, възбудени, считате, че сте лоши. Това е единъ контрастъ, туй сѫ силните тонове. Не считайте това състояние на душата си като нѣщо лошо. Това сѫ контрастите въ живота. Между тия контрасти се явява единъ трети тонъ, посредствомъ който ще разберете Божественото. Туй третото не се предава на цигулката. То-ва, което разбирате, което схващате, то не е изразено съ цигулката. (Учителятъ свири сѫщата мелодия)